

den vedkommende Egn maa udstrækkes udover 5 Aar. Tidsforlængelsen vil faa Indflydelse paa Erstatningens Størrelse, men medfører iøvrigt ingen principmæssig Forskel fra de hidtil meddelte Bevillinger.

Til § 9.

Den ældre Lov af 29. April 1913 foreslaas ophævet fra det Tidspunkt, nærværende Forslag som Lov maatte træde i Kraft. Man foreslaar dog, at de i Henhold til den ælde Lov udfærdigede Bevillinger

skal beholde deres Retsgyldighed efter nævnte Lovs Regler. Man har endvidere — da Bevillinger efter den nye Lov kan gives for 10 Aar — fundet det rimeligt at foreslaa, at Bevillingerne efter den ældre Lov, naar de i Forslagets § 9 omtalte Omstændigheder taler derfor, kan fornyes i indtil 5 Aar paa de hidtil gældende Vilkaar, saaledes at der ydes Ejerne af de Arealer, hvorover Sporene er lagt, Erstatning for det Tidsrum, for hvilket Forlængelsen gælder.